

lige skoler placerer sig på forskellige typer af ranglister. Det synes jeg er en skidt ting.

Kl. 10:37

Formanden:

Fru Christine Antorini.

Kl. 10:37

Christine Antorini (S):

Jeg synes, at det er et klarsyn, hr. Villum Christensen har, som i hvert fald jeg ikke besidder. For nu er det faktisk sådan, at de nationale test, hvad vi kun beklager, slet ikke er udviklet endnu. De er faktisk forsinket på tredje år. Så hvad det er for nogle ranglister, hitlister, som hr. Villum Christensen har set, kunne jeg godt tænke mig at vide. Og så vil jeg bare bede ordføreren bekræfte igen, at det står eksplicit i lovgivningen om de nationale test, at når de engang kommer til at virke, er det forbudt at bruge dem til at offentliggøre resultater og hermed også forbudt at bruge dem til ranglister.

Kl. 10:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:38

Villum Christensen (LA):

Nu har vi mange typer af test i folkeskolen, og det, jeg anfører, er, at jeg synes, at man generelt i den offentlige debat om folkeskolens situation bruger test og at sætte tal på forskellige kvalifikationer og udviklinger i skolerne alt for meget. Det er ikke fremmende for en skoleudvikling, efter min opfattelse.

Kl. 10:38

Formanden:

Tak til hr. Villum Christensen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så er det undervisningsministeren.

Kl. 10:39

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Tåk for en god debat og tak til det brede flertal, som står bag denne afbureaukratisering. Vi nedsatte jo for mere end et år siden et afbureaukratiseringsudvalg, der kom med forslag til forenkling af elevplaner og kvalitetsrapporter, procedurer i forbindelse med fritagelse for test og prøver samt fraværsregistrering. Og så var der altså dette forslag, som vi behandler i dag, og som blev bakket op af Kommunernes Landsforening, Børne- og Kulturchefforeningen, Danmarks Lærerforening og BUPL – for lærerforeningens vedkommende dog på den måde, at de ønskede, at der altid efterfølgende skulle foretages en undersøgelse.

Jeg vil godt understrege et par ting i anledning af den debat, der har været ført. For det første: Forældrene kan til enhver tid trække deres tilsagn tilbage. Der er ingen, der bliver fanget af at have sagt ja til, at specialundervisning kan sættes i gang uden en forudgående vurdering. Forældrene kan til enhver tid trække tilsagnet tilbage. Og det kommer til at fremgå af bekendtgørelsen om folkeskolens specialundervisning, at skolelederen skal informere forældrene om, at de kan trække deres tilsagn tilbage. Det vil også blive tydeliggjort i vejledningen om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Dernæst vil jeg understrege, at forslaget alene omfatter elever, som kun har brug for specialundervisning i enkelte fag. Det handler om specialundervisning i enkelte fag. Det synes jeg er vigtigt, for vi ved jo, at mange specialundervisningsskrævende elever har mere omfattende problemer, og dem kan man altså ikke tackle ved brug af det, der foreslås her.

Til sidst vil jeg understrege, at skolelederen naturligvis træffer sin beslutning på baggrund af oplysninger og observationer, som er modtaget fra skolens lærere og speciallærere. Det er jo ikke sådan, at lederen, bare fordi vedkommende er leder, træffer en beslutning efter at have talt med forældrene. Nej, lederen spørger naturligvis de lærere, som til daglig har konstateret, at eleven i et enkelt fag har brug for ekstra træning eller ekstra hjælp. Det er sådan, det foregår. Forslaget handler om at vise tillid til, at man lokalt vil barnets bedste, og at der er situationer, hvor det handler om enkelte fag, og hvor det er så indlysende, hvad der er brug for, at man kan sætte det i værk uden at skulle have en stor forudgående undersøgelse, som sinker hele processen.

Dermed synes jeg også, at jeg har svaret fru Marianne Jelved, som jo har peget på, at man allerede i dag kan starte en midlertidig specialundervisning. Men det her handler jo altså om, at lærere og ledere og forældre i visse tilfælde, hvor det handler om enkelte fag, konstaterer, at behovet er så indlysende, og at det, der skal gøres, er så oplagt, at man lige så godt med det samme kan sætte det i gang, uden at man bruger tid på undersøgelsen. Altså, det her handler jo også om, at den pædagogisk-psykologiske rådgivning skal bruges der, hvor der er mest brug for den, og ikke til en række overflødige undersøgelser, hvor enhver kan se, hvad resultatet er. Det element er jo med. Det er derfor, jeg under-